

19 Μαΐου 2013

π.Αλέξανδρος Σμέμαν-Οι Μυροφόρες..

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

image not found or type unknown

Ακούγοντας τη διήγηση για τη σταύρωση και το θάνατο του Χριστού, κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας, με εντυπωσιάζει συνεχώς μια λεπτομέρεια της ιστορίας: η μέχρι τέλους αφοσίωση μιας χούφτας ανθρώπων, κυρίως γυναικών, για τις οποίες το ευαγγέλιο δεν λέει σχεδόν τίποτε άλλο. Αυτό που γνωρίζουμε είναι

πως οι μαθητές του Χριστού, όλοι τους, έφυγαν και τον άφησαν μόνο. Ο Πέτρος Τον αρνήθηκε τρεις φορές. Ο Ιούδας Τον πρόδωσε. Τα πλήθη ακολουθούσαν το Χριστό ενώ κήρυττε, και όλοι περίμεναν να πάρουν κάτι απ' Αυτόν: προσδοκούσαν βοήθεια, θαύματα και θεραπείες, περίμεναν την απελευθέρωσή τους από τη μισητή Ρωμαϊκή κατοχή, περίμεναν απ' Αυτόν να ασχοληθεί με τις επίγειες μέριμνές τους. [...]

Δεν είναι δε το οδυνηρότερο μέρος αυτών των τελευταίων ημερών η προδοσία των στενών φίλων και μαθητών, στους οποίους ο Χριστός είχε αληθινά και ολοκληρωτικά δοθεί; Στον κήπο της Γεσθημανή, ακόμη και οι τρεις στενότεροι μαθητές Του δεν άντεξαν, αλλά αποκοιμήθηκαν ενώ ο Χριστός βρισκόταν στην τελική αγωνία, με τον ιδρώτα Του «ωσεί θρόμβοι αίματος» και προετοιμαζόταν για ένα φοβερό θάνατο. Γνωρίζουμε πως ακόμη κι ο Πέτρος, που τόσο ηχηρά είχε υποσχεθεί να πεθάνει για το Χριστό, κλονίστηκε την τελευταία στιγμή και Τον αρνήθηκε, Τον απέριψε και Τον πρόδωσε. Και «τότε», γράφει ο ευαγγελιστής, «οι μαθηταί πάντες αφέντες αυτόν έφυγον» (Ματθ. 26, 56). [\(περισσότερα...\)](#)